

Misiunea Creștină Richard Wurmbbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro ;

Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți având peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.

Pastorul Richard Wurmbbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția lui, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori.

NOIEMBRIE 2021

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet:

<https://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>

Autor: Pastorul Richard Wurmbbrand:

"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);

"Torturat pentru Hristos";

"Cu Dumnezeu în Subterană";

"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";

"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbbrand.

Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

"Din pricina puținei voastre credințe", le-a zis Isus. "Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: "Mută-te de aici acolo", și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință." (Matei 17:20)

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbbrand:
CREDINȚĂ "CU CARUL!"

Prin naștere, sunt evreu. În tinerețe am fost ateu. Cuvintele lui Hristos nu au avut influență asupra mea. Chiar și după ce L-am acceptat, unele dintre cuvintele Lui mi s-au părut fantastice. Am încercat să mut munții și nu am reușit. Nici nu cunosc vreun copil al lui Dumnezeu care ar putea săvârși o asemenea faptă. L-am întrebat pe Domnul cum de cuvintele Lui nu corespund realității fizice simple. Evangheliile sunt pline de exemple în care cuvintele lui Iisus au fost înțelese greșit atunci când au fost interpretate într-un sens simplist. În Ioan 2:18-22 putem citi: „Iudeii au luat cuvântul și I-au zis: "Prin ce semn ne arăți ca ai putere să faci astfel de lucruri?" Drept raspuns, Iisus le-a zis: "Stricați templul acesta, și în trei zile îl voi ridica." Iudeii au zis: "Au trebuit patruzeci și șase de ani, ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?" Dar El le vorbea despre templul trupului Său. Tocmai de aceea, când a înviat din morți, ucenicii Lui și-au adus aminte că le spusese vorbele acestea și au crezut Scriptura și cuvintele pe care le spusese Isus.” De asemenea, Marcu 4:11 scrie: „V-a fost dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar pentru cei ce sunt afară din numărul vostru, toate lucrurile sunt înfățișate în pilde”.

Acum, un discipol al lui Hristos nu ar trebui să rostească monologuri în rugăciune, ci ar trebui să se aștepte să primească răspunsuri la întrebările sale. Am primit un răspuns la al meu: „Tu, dragul meu, nu poți muta munții deoarece credința ta nu este de mărimea unui grăunte de muștar. Ai credință ‘cu carul!’”. Nu se folosește un ciocan de multe tone, cum ar fi cel utilizat în industria

grea, pentru a sparge o nucă. Un ciocan puternic nu poate face decât lucrări grozave. În același mod, ești chemat să faci lucruri mai mari decât să te distrezi cu mutarea munților. Îl poți muta chiar pe Dumnezeu. Amintiți-vă cum a decis Dumnezeu să distrugă poporul evreu după ce s-au închinat unui vițel de aur și, prin rugăciunea sa, Moise l-a făcut pe Dumnezeu să se răzgândească. Biblia descrie modul în care profetului Iona primind un mesaj specific de la Dumnezeu, a traversat orașul Ninive strigând: „Încă patruzeci de zile și Ninive va fi nimicită”. Totuși, regele Ninivei, s-a adresat populației: „Oamenii și vitele să se acopere cu saci, să strige cu putere către Dumnezeu și să se întoarcă de la calea lor cea rea și de la faptele de asuprire de care le sunt pline mâinile! Cine știe dacă nu Se va întoarce Dumnezeu și Se va căi, și dacă nu-Și va opri mânia Lui aprinsă, ca să nu pierim!” Mai departe este scris: „Dumnezeu a văzut ce faceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu **S-a căit de răul pe care Se hotărâse să li-l facă și nu l-a făcut.**” A produce schimbări în hotărârile cerești este mult mai important decât mutarea munților. De atunci, am încetat să mai încerc să mut munții. Suntem așezați cu Hristos în locurile cerești. Noi participăm la lucrurile care se întâmplă acolo. Și când în viața noastră pământească munți ne opresc, nu le poruncim să se miște. Urmăm exemplul lui Hristos, despre care mireasa Sa spune: „Iubitul Meu vine sărind pe munți, săltând peste dealuri” (Cântarea lui Solomon 2:8). Nu încerca să elimini munții de dificultăți din propria viață. Sări peste ele. Fă-ți datoria creștină în ciuda lor. Noi nu avem „un grăunte de credință”, ci putem avea cantități industriale de credință. Nu ne mulțumim să mutăm ceea ce este un munte pe un fir de praf numit pământ, un nimic din univers. Am mobilizat milioane de oameni în rugăciune care zguduie cerurile. Punem în acțiune o mulțime de îngeri. Creștinii de toate neamurile și copiii lor strigă către Dumnezeu, zi și noapte. Soarele nu apune niciodată asupra activității noastre creștine. Cei care plâng cu un Mântuitor care plânge (Ioan 11:35) sar peste munții indiferenței și ai tăcerii pe care conducători mincinoși, intenționat sau din ingnoranță în complicitate cu comuniștii, au încercat să înăbușească biserica persecutată. Ei îi ajută în mod activ pe creștinii persecutați și contribuie la alinare fizică și spirituală pentru familiile de martiri. Iată, un exemplu de credință cu carul al unui copil! Autoritățile comuniste din Uniunea Sovietică nu s-au mulțumit doar să interzică întâlnirile creștine. Poliția și instanțele comuniste amendează consistent creștinii care participă la astfel de întâlniri. Când creștinii ruși nu pot plăti astfel de amenzi în valoare de peste 6 luni de salariu, KGB-ul (poliția secretă) le confiscă mobila și bunurile. Când au luat covorul din casa unui creștin, copilul lui a întrebat ce se va întâmpla cu el. Tatăl a răspuns: „Va fi vândut la licitație în folosul statului. Va fi în casa altcuiva”. Copilul sfânt și-a împreunat mâinile și a spus: „Mulțumesc lui Dumnezeu. Ce bucurie! Alții vor merge pe un covor atât de frumos și fin. Este rândul lor. Am avut partea noastră de bucurie.” Credința acestui copil este capabilă să miște munți de iubire creștină!

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței ajutați cu darurile voastre!

**Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință,
ajutați ei sau familiile lor, cu darurile voastre**

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (coloana a treia)

**Atănăsoaie Neculai
din Oastea Domnului**

A fost arestat și trimis zece luni într-un lagăr de muncă pentru că a refuzat să fie informator al Securității comuniste din România. Are 8 copii. Oastea Domnului este o organizație evanghelică larg răspândită din interiorul Bisericii Greco-Ortodoxe din România .
Citiți mărturia lui în buletinul din 2/2019.

**Aursulesei Ioan
din Oastea Domnului**

A fost nevoit să îndure un simulacru de proces de 3 ore ca fiind un “parazit social” și pentru “tulburarea ordinii publice” conform Legii nr. 153 din fosta România comunistă. A fost amendat cu de 6 ori salariul lunar pentru ținerea de adunări creștine de rugăciune în casa sa. Are 5 copii.
Citiți mărturia lui în buletinul din 2/2019.

**Ileana Rus
din Oastea Domnului**

Avea doar 13 ani când tatăl ei, Petru Popa a fost condamnat în fosta România comunistă la 12 ani de închisoare pentru activități creștine în mișcarea evanghelică Oastea Domnului. Toate bunurile lor au fost confiscate.
Citiți mărturia ei în buletinul din 2/2019.

**Petru Rumatchik
(decedat)**

Un credincios Baptist care a fost închis 18 ani în cea mai înghețată parte a Siberiei. A fost condamnat și apoi condamnat din nou, de 6 ori pentru credință și activități creștine subterane în fosta Uniune Sovietică.
Citiți mărturia lui în buletinul din 3/2019.

Eroi ai Credinței!

Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile Voastre

Pe Scurt, Viața mea- O Călătorie a Credinței

Eu, Petr Ivanovici Tkachenko, m-am născut în 1952, în orașul minier Bes-Tyube, regiunea Akmola, fosta Uniune Sovietică (în prezent în Kazahstan). În 1928, bunicii mei, având o fermă și o moară, au fost deposedați și deportați în Kazahstan, în satul Golubovka din regiunea Pavlodar. Familia deportaților avea 3 copii: Maria, Vasily și tatăl meu, Ivan - cel mic având numai 9 luni la momentul deportării.

În 1970 am absolvit liceul și eram nerăbdător să devin doctor. O încercare nereușită de a intra la Institutul Medical din Tselinograd și cea ulterioară, de a fi asistent de laborator la Departamentul de

Anatomie, m-au apropiat de Iisus Hristos. În perioada de vară și toamnă în care am fost în orașul Tselinograd (acum orașul Nur-Sultan, Kazahstan) am participat la slujbele bisericii baptiste înregistrate și am luat o decizie fermă de a-L urma pe Domnul. După ce m-am întors acasă la locul de reședință, am discutat cu doi colegi un plan de cursuri pentru copii și tineri. Le-am vizitat părinții acasă, cerându-le acordul și asistența în această muncă. Cu oarecare precauție, așa cum este scris în versetul biblic „... Poate să iasă ceva bun din Nazaret?” (Ioan 1:46) majoritatea părinților acestor copii și-au dat acordul.

După 8 luni am fost înrolat în armată, deja convertit la Dumnezeu prin pocăință, dar nebotezat. Botezul l-am acceptat în timp ce eram în armată, în biserica din Dușanbe. După armată, am continuat cursurile duminicale cu copiii și tinerii, conducând și îmbinând din precauție întâlnirile noastre cu activități muzicale creștine. Școlile duminicale pentru copiii erau interzise. Totuși, Biblia scrie: „O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă”. (Matei 5:14.)

Odată, în timpul unei călătorii cu autobuzul obișnuit, am cântat deschis cântece creștine. Organizatorul partidului comunist al orasului-minier, Al Diptan, era implicat activ în lupta împotriva credincioșilor. M-a amenințat la următoarea adunare a consiliului local: „Abandonează biserica sau te trimitem în închisoare”. Trebuia să mă hotărâsc... gândul meu era: „în adunările de la biserică ai predat într-un fel, dar acum vrei să fugi?”

Am început să mă rog și Domnul a trimis o revelație de două ori într-un timp scurt: „Dacă nu abandonezi ai suferință înainte”. Am postit și m-am rugat mult, apoi i-am spus Domnului: „Facă-se voia Ta, precum vrei, dă-mi doar puterea de a îndura totul și de a rămâne credincios”.

Dosarul penal a fost condus de anchetatorul regional din Tselinograd, V. M. Sokolovsky, jurist sovietic specializat în probleme penale deosebit de importante care amenință statul. Așa cum este scris că David i-a spus regelui Saul, și eu am vrut să-i spun: „Pe cine urmărești tu? Un caine mort, un purice?” (1 Samuel 24:14) La instrucțiunile procurorului regional Baranov, 100 de martori au fost audiați înainte ca eu să fiu trimis în judecată.

Acuzațiile împotriva mea în acest dosar penal au fost cuprinse în două volume: primul volum avea aproximativ 700 de pagini și al doilea, aproximativ 900 de pagini. Am fost acuzat sub două articole penale: Primul articol 200-1 partea 2-a „Încălcarea personalității și drepturilor cetățenilor sub pretextul săvârșirii ritualurilor religioase”. Acest articol cerea închisoare de până la trei ani, sau ca alternativă, muncă corecțională de până la doi ani. Al doilea articol 170-1 „Răspândirea de invenții false în mod deliberat care discreditează sistemul social al Uniunii Sovietice...” se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani sau, la alegerea judecătorului, muncă corecțională de până la 2 ani și o amendă de până la 300 de ruble”. (Codul penal al RSS Kazahstanului din 01.01.1983, Alma-Ata). Acuzația s-a bazat în principal pe faptul că eu însumi am făcut public martiriul lui Vanya Moiseyev (un tânăr baptist ucis cu brutalitate în torturi în Uniunea Sovietică) și acuzațiile mele de persecuție a credinței creștine în Uniunea Sovietică. Procesul-spectacol a durat 4 zile, de la 23 aprilie până la 26 aprilie 1974. Cazul nu a început pe 22 aprilie, din respect pentru că Lenin s-a născut în acea zi.

În ziua procesului, erau prezente toate „mulțimile propagandei antireligioase”, presa, reporteri de film și fotografi, la masă tânărul președinte al instanței - judecătorul Spiridonov, 2-3 procurori, în afară de procurorul în vârstă Matveyev - procurorul statului. Acuzatorii nu au fost în niciun caz echilibrați de vreo apărare.

Totul era subordonat ideologiei ateiste. În calitate de inculpat, a trebuit să-mi asigur singur apărarea de partea lui Dumnezeu. Verdictul a fost de 3 ani de închisoare cu regim general! În scopuri de propagandă antireligioasă, dezacorduri în privința sentinței au fost exprimate cu voce tare în sală. „Condamnarea de trei ani este prea scurtă, prea blândă!” ..., și altele asemenea. Unora li s-a părut că am primit o pedeapsă prea scurtă de închisoare conform articolelor - totuși, acesta era termenul maxim. „Slavă Domnului pentru toate”, i-am spus fostei mele profesoare, o ateista, care și-a exprimat cu violență dezacordul față de sentința finală, susținând că lungimea pedepsei este „prea scurtă!”.

După aceea, de la secția de poliție, am fost trimis la închisoarea din Tselinograd. Nu am scris o plângere de protest; nu i-am văzut rostul. După închisoarea din Tselinograd, am fost trimis cu un vagon-închisoare în zona Krasnogorsk în stepele Turgai din nordul Kazahstanului. (Zona a devenit faimoasă fiind părăsită de populație, aerul fiind otrăvit cu niveluri ridicate de monoxid de carbon care se scurge din minele de uraniu locale, acum abandonate, N. Ed.) După încă 2 luni am rămas în zona Pavlodar, în care în anii 1960-70, alți frați de credință și-au ispășit pedeapsa.

În vara anului 1974 am început să lucrez pe șantierul unei fabrici de tractoare, ocupându-mă de structuri din beton armat la o înălțime de până la 32 de metri. În noaptea de 18-19 noiembrie 1974 am avut un vis în care mi s-au arătat mai multe imagini ale unui viitor accident de muncă. Inima îmi era grea, m-am dus, ca de obicei, în spatele cazarmii înainte de a urca și m-am rugat.

Era vineri, 19 noiembrie, am lucrat la o înălțime de 16 metri cu unul dintre lucrătorii liberi - Nikolai Stepny. La sfârșitul zilei de lucru, mă deplasam de-a lungul unui pod îngust cu un cablu de sudură, în acest moment, folosind o pârghie am smucit o tablă de oțel de peste 200 kg pe care eram, a început să scârțâie în jos. ... o clipă am zăbovit pe grinda macaralei din dreapta, apoi am zburat după ce o foaie de tablă a cedat sub mine. Am căzut pe un tavan-placă de beton situat la 8 metri de pământ. Dacă aș fi intrat sub o foaie de metal, m-ar fi spintecat în două, deoarece am căzut pe o margine.

Înghițul de -20 Celsius era din ce în ce mai puternic în caroseria înghețată a unei autobasculante, unde stăteam întins pe o scândură de lemn. Am fost dus în zona rezidențială din unitatea medicală, iar noaptea târziu la spitalul central al zonei, în orașul Pavlodar. Consecințele căderii au fost: o fractură a pelvisului, o comotie cerebrală, fisuri la cele patru vertebre ale coloanei vertebrale 1-2, 11-12 cu un nerv ciupit, hemoragie a organelor interne, o ruptură a simfizei (articulația oaselor din pelvis) și contuzia rinichiului stâng cu deplasarea acestuia. Am fost în spital vreo 4 luni. Prima lună a fost foarte grea. Aceste experiențe dureroase din trecut din întreaga mea viață au fost cele mai grele, dar nu comparabile cu ceea ce a suferit Domnul nostru Iisus Hristos pentru păcatele lumii. Rugăciunile rudelor și copiilor lui Dumnezeu au fost de mare ajutor.

În vara anului 1975 în zonă s-a format în secret un grup de pușcariși care au fost convertiți la credință, printre aceștia remarcându-se un tânăr, fiul unui organizator al partidului comunist la o fermă de stat, în care s-a dat ulterior o grea luptă spirituală și care s-a pocăit sincer de păcatele sale. Înainte de a se întoarce la Dumnezeu, Satana l-a ispitit și i s-a oferit să-și vândă sufletul cu o sută de mii de ruble (la vremea aceea, această sumă era echivalentul cu care ar fi putut cumpăra 20 de mașini noi) și să fie eliberat cu 1 an înaintea sfârșitului pedepsei sale de închisoare.

Tânărul a suferit un șoc puternic, dar Domnul a câștigat! El nu a acceptat să fie mituit și nu a renunțat la credință. După eliberare, Victor a fost botezat, s-a căsătorit, au fost dificultăți în viața lui duhovnicească, din 8 copii, 5 au fost membri în biserică, unul dintre ei a fost chiar promovat ca slujitor.

În toamna anului 1975, în această colonie de muncă unde eram deținut, s-a ținut o prelegere antireligioasă pentru pușcăriași, condusă de un lector superior al comitetului executiv comunist regional Pavlodar. Au fost prezenți administrația taberei, un lucrător KGB și profesori. La final, lectorul a permis celor închiși să pună întrebări. Fiind în rugăciune, am avut un îndemn de la Domnul: „Acesta este timpul pentru mărturia ta...” Răspunzând la întrebările mele, lectorul a trecut de la un ton calm la a deveni furios și a început să mă acuze de propaganda credinței mele. Prizonierii au înclinat să fie de partea mea, exprimându-și cu voce tare aprobarea. Ulterior, s-a aflat că mi s-a deschis un dosar penal. Credincioșii în general s-au rugat și totul s-a liniștit. Nu am fost condamnat din nou la o nouă pedeapsă de închisoare. Din contră, pentru că eram invalid, m-au eliberat cu 4 luni și 25 de zile înainte de sfârșitul termenului, eliberat condiționat (eliberare anticipată condiționată) fără a-mi recunoaște vinovăția. La indicațiile venite din capitala Alma-Ata, autoritățile comuniste mi-au cerut să scriu o cerere de iertare pe care am refuzat să o scriu.

După ce am fost eliberat, angajații Ministerului Afacerilor Interne au instituit o percheziție la domiciliu. Comisia medicală a stabilit că sunt în grupa de handicap clasa a II-a, timp de 1 an. Acest lucru a fost eliminat complet anul următor. Slavă Domnului pentru toată călătoria. Viața mea, după ce am fost eliberat, nu a început într-o adevărată libertate, ci a continuat sub ochiul vigilent al KGB-ului. Domnul m-a mângâiat cu cuvântul: „Ferice de voi, când oamenii vă vor urâ, vă vor izgoni dintre ei, vă vor ocărâ și vor lepada numele vostru ca ceva rau, din pricina Fiului Omului!” (Luca 6:22)

Misiunea noastră a trimis ajutor tuturor acestor credincioși pe care i-am putut localiza și contacta personal!

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Кудрин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тистен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЮРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЙВНА	1959	Россия
419	Варовин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лещенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Таленко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмазов	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савинко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Австрия
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Австрия
429	Богородице	Александр	Валериевич	1962	Эстония
430	Миников	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplul de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajător celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar.

(Mărturii disponibile pe internet la:

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

RON: RO27RNCB0068149171380001

USDollar:RO97RNCB0068149171380002

EURO: RO43RNCB0068149171380004